

عنوان مقاله:

ترکیب شیمیایی و گوارش پذیری آزمایشگاهی پسماندهای انار با روش تولید گاز در تغذیه نشخوارکنندگان

محل انتشار:

فصلنامه محیط زیست جانوری، دوره 13، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

زینب نراقی راد - گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

سیدمهدی قریشی - گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

شهریار کارگر - گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

گوارش پذیری خوراک ها با استفاده از دام زنده (روش مستقیم) و یا با روش آزمایشگاهی، از جمله روش تولید گاز، اندازه گیری می شود. این پژوهش با هدف اندازه گیری ترکیب شیمیایی و گوارش پذیری آزمایشگاهی تفاله دانه خشک انار و سیلاژ تفاله انار به روش تولید گاز در گروه علوم دامی دانشگاه شیراز انجام شد. تیمارها شامل تفاله خشک دانه انار، سیلاژ تفاله دانه انار (تفاله تازه دانه انار به همراه ۲ درصد اوره)، سیلاژ تفاله انار با اوره (مخلوط برابر پوسته و تفاله دانه به همراه ۲ درصد اوره و ۳ درصد کاه گندم) و همین مخلوط سیلاژ بدون اوره بود. ترکیب شیمیایی (پروتئین، چربی، الیاف نامحلول در شوینده خنثی (NDF) و اسیدی (ADF)) و حجم گاز تولیدی اندازه گیری شد. یافته ها نشان دادند بیش ترین درصد پروتئین (۲۳/۳۳) و چربی (۱۶/۷۵) به ترتیب در سیلاژ مخلوط پوسته و تفاله دانه با اوره و سیلاژ تفاله دانه انار بود. تفاله دانه خشک انار دارای بیش ترین درصد NDF و ADF بود. بیش ترین میانگین حجم گاز تولیدی در ۲۴ ساعت در تیمار تفاله دانه خشک انار بود. سرعت تولید گاز در هر ساعت (C) میان تیمارها تفاوت معنی داری نداشت، اما دیگر فراسنجه های تخمیر در تفاله دانه خشک انار بیش تر از دیگر تیمارها بود. به طور کلی یافته ها نشان دادند تفاله دانه خشک انار با وجود NDF بالاتر، تولید گاز بالاتر و انرژی بیش تری داشت. هم چنین سیلاژ مخلوط پوسته و تفاله دانه با اوره، خوراک پروتئینی مناسبی است که می توان از این دو پسماند انار به عنوان جایگزین بخشی از علوفه و کنسانتره جیره، در آزمایش های برون تنی استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

ترکیب شیمیایی، پسماندهای انار، روش تولید گاز، سیلاژ، گوارش پذیری آزمایشگاهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1302369>

